کوتاه از آموزش عالی

وقتی افسانه‌سازان بورسیه‌ها به مُرده هم رحم نمی‌کنند!

محمود صادقی، نماینده تهران در گفتگو با خبرگزاری معلوم الحال «ایلنا» با اشاره به گزارش خودکشی دانشجوی بورسیه شده دانشگاه کاشان، گفت: گزارش به اعتقاد من کاملاً جانبدارانه و مغرضانه بود؛ بعلاوه برخی از مستندات گزارش از یک پایگاه اینترنتی تهیه شده که عمدتاً مطالب تحریک‌آمیزی درباره بورسیه‌ها منتشر می‌کند.

وی در ادامه با توسل به دروغ سه هزار بورسیه غیرقانونی ادامه می‌دهد: کارنامه علمی این دانشجو نشان می‌دهد که ایشان دانشجوی ضعیفی بودند و موفق به قبولی امتحان جامع نیز نشده‌اند؛ به بیان دیگر مسئولان وقت دانشگاه و وزارت علوم بدون جایابی، چند هزار دانشجو از جمله این دانشجو را بورس کردند.

در عین حال، یکی از دانشجویان بورسیه و مطلع، در گفتگو با خبرگزاری «دانشجو» در پاسخ به اظهارات نماینده تهران می‌گوید: واقعا باید به حال آموزش عالی و کمیسیون آموزش مجلس تاسف خورد که عضو آن، با فریب مخاطب، آن مرحوم را مردود در آزمون جامع عنوان می‌کند؛ در حالیکه اگر وی در آزمون جامع رد شده بود پس چگونه از پروپوزال خود دفاع کرده و چگونه مراحل نهایی کار رساله دکترای خود را انجام می‌داد؟

این دانشجو اضافه می‌کند: آیا این نماینده نمی‌داند که اگر دانشجویی در آزمون جامع رد شود، طبق آیین نامه آموزشی دوره دکترا، باید از دانشگاه محل تحصیل اخراج گردد؟ آیا عقل سلیم باور می‌کند که مسئولان وزارت علوم دولت تدبیر و امید از فرصت مردودی بورسیه‌شدگان در دولت قبل، برای بدنام کردن و اخراج او در همان زمان به راحتی گذشته باشند؟

لازم به یادآوری است که رهبر فرزانه انقلاب پیش از این در خصوص شانتاژ بورسیه‌ها اظهار داشتند: «حاشیه‌سازی در موضوع بورسیه‌ها از غلط‌ترین کارهای چند سال اخیر بود.» با این وجود اما گویا عده‌ای هنوز برآنند تا بر مسیر غلط خود در دروغ بورسیه‌ها پافشاری کرده و علی‌رغم نهی صریح رهبری انقلاب، به حاشیه سازی در این خصوص ادامه دهند!

آیا فرهادی هم به سرنوشت فرجی‌دانا دچار می‌شود؟!

نماینده مردم شاهین شهر در مجلس شورای اسلامی از به حدنصاب رسیدن طرح استیضاح وزیر علوم و ارایه آن به هیئت رئیسه مجلس خبر داد. حسینعلی حاجی در گفت‌وگو با «مهر» افزود: طرح استیضاح وزیرعلوم آخر وقت روز چهارشنبه هفته گذشته تهیه شد.

لازم به ذکر است، امضاکنندگان طرح استیضاح محمد فرهادی دلایل خود را در هشت بند عنوان کرده‌اند که از جمله آن؛ عدم اجرای سند دانشگاه اسلامی مصوب شورای عالی انقلاب فرهنگی، عدم رشد علمی کشور، عدم مدیریت صحیح و نظارت بر فعالیت دانشگاه‌ها و عدم رسیدگی به وضعیت دانشجویان بورسیه برای جایابی و عدم پرداخت کمک هزینه تحصیلی که منجر به خودکشی دانشجوی مقطع دکتری دانشگاه کاشان شد، اشاره کرد.

همچنین از دلایل دیگر طرح استیضاح وزیر علوم می‌توان به فساد مدیران فاقد صلاحیت، بازنشستگی اجباری و اخراج اساتید ارزشی، برگزاری اردوهای مختلط و انتشار نشریات با محتوای لائیک، تشدید موضوعات قومی‌گرایی بین دانشجویان، تبلیغ رژیم طاغوت و منافقین، استادسالاری نامتعارف اشاره کرد که توسط نمایندگان مطرح شده است.

۶۰ هزار تومان بدهید کارت دانشجویی بگیرید!

دانشجویان دانشگاه امام خمینی(ره) قزوین باید بابت صدور کارت دانشجویی ۶۰ هزار تومان در وجه درآمدهای اختصاصی معاونت آموزشی دانشگاه واریز کنند!

به گزارش «SNN»، طی بخشنامه صادره از سوی دانشگاه امام خمینی(ره) قزوین، دانشجویان باید بابت صدور کارت دانشجویی ۶۰هزار تومان در وجه درآمدهای اختصاصی معاونت آموزشی نزد بانک ملت شعبه دانشگاه بین‌المللی امام خمینی(ره) قزوین واریز کنند؛ درغیر این صورت به ایشان کارت دانشجویی تعلق نخواهد گرفت! نکته جالب توجه آنکه، در این بخشنامه آمده است، در صورت انصراف از تحصیل امکان استرداد مبلغ وجود ندارد!

قحط‌الرجال نیست که دانشگاه فرهنگیان بی‌رئیس‌بماند!

اسدالله عباسی عضو کمیسیون آموزش و تحقیقات مجلس در گفت‌وگوی تفصیلی با خبرگزاری «دانشجو» به بررسی وضعیت آموزش عالی پرداخت. در بخش‌هایی از این مصاحبه آمده است:

- در ارتباط با بحث دانشگاه فرهنگیان به نظر می‌آید وزیر آموزش و پرورش قصور می‌کند. معمولا سرپرستی سه تا شش ماه است نه سه سال؛ اینکه چرا اصرار می‌کنند که فقط آقای مهر محمدی می‌تواند ریاست دانشگاه فرهنگیان را برعهده بگیرد جای سؤال دارد. یعنی در آموزش و پرورش قحط‌الرجال است؟! متعجبم که چرا شورای عالی انقلاب فرهنگی در این خصوص اقدامی نمی‌کند؟!

- دانشگاه آزاد هم مثل بقیه دانشگاه‌ها است تافته جدا بافته نیست. اگر ببینیم از فضای دانشگاه آزاد برای مسائل سیاسی استفاده ابزاری می‌شود یقینا مجلس ورود پیدا خواهد کرد. مجلس بی‌تفاوت نیست که دانشگاه آزاد ستاد انتخاباتی تشکیل بدهد و اموال را در اختیار کاندیدای خاصی قرار بدهد.

انتشار تصاویر سران فتنه در دانشگاه آزاد!

شورای تبیین مواضع بسیج دانشجویی دانشگاه آزاد بندرعباس در بیانیه‌ای، اعتراض شدید خود را نسبت به اقدام اخیر انجمن اسلامی این دانشگاه مبنی بر درج تصاویر سران فتنه در این دانشگاه اعلام کرد.

در بندهایی از این بیانیه اعتراضی آمده است: «چندی پیش و در آستانه تاسوعا و عاشورای حسینی، یکی از تشکل‌های دانشجویی که متأسفانه نام اسلامی هم با خود یدک می‌کشد در اقدامی خلاف قانون اقدام به انتشار تصاویر یکی از سران فتنه در برد اطلاع‌رسانی خود نمود. امروز عده‌ای ساختارشکن برخلاف تمامی موازین قانونی، از مصوبه شورای عالی امنیت‌ملی گرفته تا احکام قوه قضائیه، از یک سو عکس سران فتنه را بر دیوار می‌کوبند و از سوی دیگر دم از قانون می‌زنند! چگونه باور کنیم این دروغ‌ها را؟! در سال ۸۸ بر آتش فتنه دمیدند و راه را برای دشمنان باز کردند اما امروز خود را نماینده جوانان سرزمینمان می‌دانند! چگونه است که آن روزها با دروغ بزرگ تقلب کشور را به آتش و همین جوان و همین دانشجو را به کام مرگ کشاندند؛ اما در انتخابات چهار سال بعد گفتند امکان تقلب وجود ندارد؟! بدانید که هیچیک از این شلوغ‌کاری‌ها سبب نخواهد شد جنبش دانشجویی و دانشجویان انقلابی دانشگاه‌ها دچار اشتباه محاسباتی شوند و تمرکز خود را از تبیین ناکارآمدی‌های جریان غربگرا به سمت جدال‌های دشمن شادکن سوق دهند.

قابل توجه اساتید حوزه و دانشگاه تشکل‌های دانشجویی، دانشجویان و طلاب محترم

«صفحه دانشگاه کیهان» از اخبار، بیانیه‌ها، مقالات، یادداشت‌ها و تحلیل‌های فرهنگی یا سیاسی مرتبط با مقولات دانشجویی استقبال می‌کند. علاقه‌مندان می‌توانند فایل حروفچینی شده مطالب مدنظر خود را به رایانامه Daneshgah@Kayhan.ir ارسال نمایند. بدیهی است که روزنامه کیهان در ویرایش، تلخیص، انتشار یا عدم انتشار متون ارسالی، آزاد است.

چرا دستورالعمل جدید انضباطی وزارت علوم، ناکارآمد است؟!

چتر امن انضباطی برای فتنه‌گران در دانشگاه!

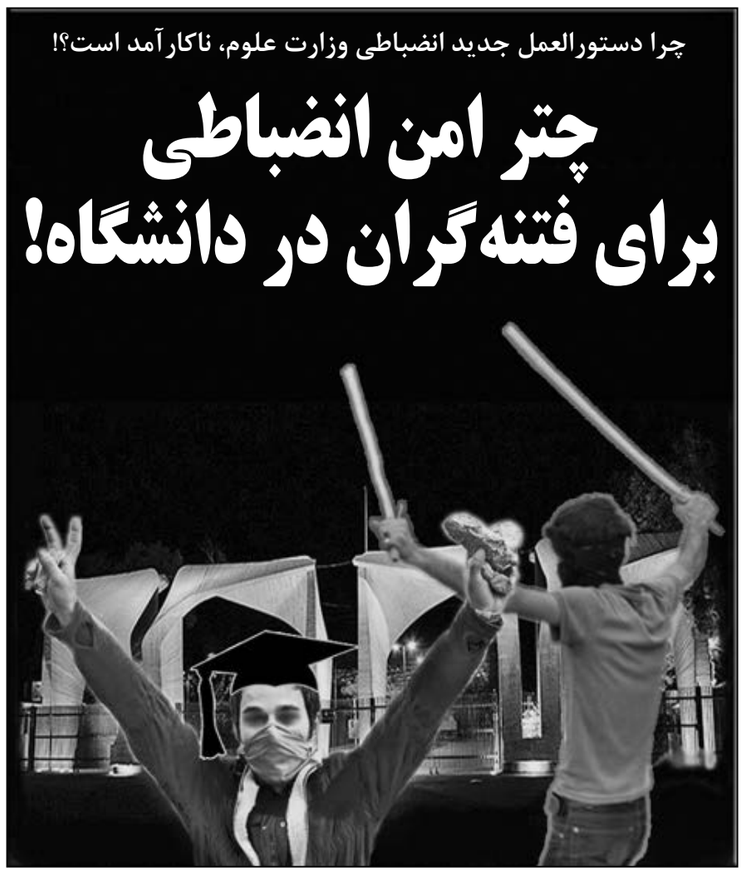

سرویس علمی/آموزشی - اگرچه وزارت علوم در بدو روی کار آمدن دولت یازدهم، به تنهایی لقب حاشیه‌سازترین وزارتخانه را از آن خود کرده بود اما پس از استیضاح رضا فرجی دانا و رای اعتماد مجلس به محمد فرهادی، ظاهراً این وزارتخانه به جزیره ثبات دولت راستگویان تبدیل شده و کمتر حاشیه‌ای از آن به بیرون درز می‌کند. با این حال ساده‌انگارانه خواهد بود اگر تصور کنیم که رخداد جنجال‌هایی همچون؛ «بورسیه و ما ادراک مالبورسیه»، «بازگشت دانشجویان مسأله‌دار بر سر کلاس‌های درس»، «برپایی اردوها و کلاس‌های درس مختلط» و...، تنها با استیضاح رضا فرجی دانا فروکش کرده است؛ نشان به آن نشان که رئیس دولت اعتدال در اولین واکنش به استیضاح وزیر علوم، به صراحت گفت: «از دکتر نجفی [سرپرست وقت] می‌خواهم که راه فرجی دانا را ادامه دهد.»!

با گذشت نزدیک به دو سال از استیضاح وزیر سابق علوم توسط مجلس نهم، درمی‌یابیم که سخنان حسن روحانی درباره تداوم سیاست‌های تیم مساله‌دار حاضر در وزارت علوم، چندان بیراه هم نبوده است؛ چراکه اگرچه آتش زیر خاکستر حواشی موجود در وزارت علوم همچون گذشته زبانه نمی‌کشد اما گرمای آن کماکان محسوس است و بیم آن می‌رود که هر لحظه گُر بگیرد!

در تازه‌ترین مورد از تلاش‌های زیرپوستی تیم مساله‌دار حاضر در وزارت علوم، «دستورالعمل اجرایی رسیدگی به تخلفات انضباطی دانشجویان» به یکباره و به کلی تغییر یافته و سریعاً توسط سازمان امور دانشجویان به دانشگاه‌های سراسر کشور ابلاغ گردیده است.

در نگاه نخست شاید صرف تغییرات در دستورالعمل‌های انضباطی دانشجویان، بلاشکال به نظر آید اما لازم است بدانیم که از اواخر دهه ۷۰ و پس از رویداد فتنه ۱۸ تیر ۷۸، توجه بسیاری از دشمنان و معاندان نظام به سمت و سوی دانشگاه‌های کشور معطوف شد؛ لذا بی‌توجهی نسبت به بازدارندگی قوانین انضباطی می‌تواند زمینه‌ساز شکل گیری تهدیدات جدید علیه نظام، آن هم در قلب دانشگاه‌های کشور باشد!

به عنوان نمونه، اقدام جنجال‌برانگیز اخیر در دانشگاه صنعتی شریف پیرامون انتشار تصویر سرکرده گروهک تروریستی منافقین در میان فارغ التحصیلان ادوار این دانشگاه، خود نشان از عزم جزم معاندین و فتنه گران برای سوء استفاده از احساسات پاک دانشجویان ایران اسلامی در راستای اهداف شوم و از پیش طراحی شده علیه نظام اسلامی دارد. افزون بر این، اقدام نابهنجار انجمن اسلامی دانشگاه علم و صنعت در تبلیغ و پاسداشت سران فتنه ۸۸ در جریان آیین استقبال از دانشجویان جدیدالورود این دانشگاه نیز از جمله دیگر فعالیت‌های فتنه‌انگیز عناصر فتنه‌گر در سطح دانشگاه‌های کشور به شمار می‌رود!

از این روی ناگفته پیداست که کم‌توجهی و اهمال‌کاری نسبت به تدوین قوانین بازدارنده انضباطی در دانشگاه‌ها تا چه میزان می‌تواند بر ایجاد اتمسفری متشنج در آموزش عالی کشور موثر باشد و راه را برای برخورد قانونی و انضباطی با این قبیل هنجارشکنان، ببندد!

با این تفاسیر اما یکی از ضربتی‌ترین اقدامات تیم مساله‌دار حاضر در وزارت علوم طی ماه‌های اخیر، ابلاغ دستورالعمل اجرایی جدید و پر از اشکال رسیدگی به تخلفات انضباطی دانشجویان، توسط سازمان امور دانشجویان است! در این بین شاید یکی از پرابهام‌ترین زیرمجموعه‌های وزارت علوم در سالیان اخیر، سازمان امور دانشجویان باشد. این سازمان که اخیراً دستورالعمل جدید و پرشائبه انضباطی دانشجویان را نیز تدوین کرده است، به عنوان مرکز ثقل جولان عناصر مساله‌دار و تجدیدنظرطلب شناخته می‌شود. این در حالی است که در همان ابتدای روی کار آمدن دولت یازدهم، در یک حرکت خزنده کلیه مدیران این سازمان تعویض شده و مهم‌ترین معاونت این سازمان که همان معاونت دانشجویان داخل باشد، در اختیار «الف.ر» مدیرکل فرهنگی وزارت علوم دولت اصلاحات قرار داده شد. اما مسئله آنجایی بغرنج می‌شود که نامبرده فردی به نام «م.پ.ش» - با نام مستعار فرهاد- را به عنوان مشاور خود انتخاب می‌کند؛ مشاوری که اکنون آن‌قدر در حوزه‌های اجرایی وارد شده که حتی فراتر از مقام مافوقش نیز عمل می‌کند!

این شخص علاوه بر اینکه متولد ۱۳۶۲ و دانشجوی سال آخر دکتری است، از موسسان انجمن فرهنگ و سیاست دانشگاه شیراز و عضو شورای مرکزی انجمن اسلامی دانشگاه تهران نیز به شمار می‌رود. در حال حاضر برنامه‌ای که نامبرده به صورت راهبردی در پیش گرفته است، تغییر کلیه آیین‌نامه‌ها و شیوه‌نامه‌های حوزه دانشجویی است که دستورالعمل جدید انضباطی دانشجویان را نیز می‌توان در ذیل همین تغییرات گسترده طبقه‌بندی نمود.

افزون بر این، نامبرده با اعمال فشار مضاعف به دبیرخانه شورای مرکزی خواستار بررسی عملکرد تک به تک دانشگاه‌ها و صدور استعلامات جدید شد. بر این اساس کلیه دانشگاه‌های کشور موظف به ارائه آمار ده سال گذشته خود (۱۳۸۴ الی ۱۳۹۴) به دبیرخانه شوراهای انضباطی دانشگاه شدند. سطحی‌ترین هدفی که از این موضوع در ذهن متبادر می‌شود، استفاده ابزاری و جناحی از کمیته‌های انضباطی جهت نیل به اهداف نامشروع سیاسی است که مع‌الأسف دست‌اندرکاران آموزش عالی در این دولت به شدت پیگیر آن هستند!

در عین حال بهانه‌ای که برای این تغییرات گسترده در آیین‌نامه‌ها عنوان می‌شود، اتمام تاریخ اجرایی آنها است اما با مطالعه پیش‌نویس‌ها درخواهیم یافت که این آیین‌نامه‌های جدید و پرابهام، نه تنها در راستای تکمیل و اصلاح آیین‌نامه‌های قبلی تدوین نشده است بلکه به صورت معناداری، روح حاکم بر آن در راستای القای فضای سکولاریسم بر دانشگاه‌های سراسر کشور است!

در این میان تغییر شیوه نامه انضباطی دانشجویان مصوب سال ۱۳۸۸، از ابتدای روی کار آمدن دولت جدید مطرح شد که نهایتا در اردیبهشت ماه سال جاری، به امضای وزیر علوم رسید. با توجه به تعجیل و شتابی که در ابلاغ این دستورالعمل صورت گرفت، به نظر می‌رسد هدف اصلی صرفاً آن بوده که هرچه سریع‌تر بر روی سایت اطلاع رسانی وزارتخانه قرار گرفته و باعث ایجاد مطالبه در دانشجویان شود. در مرحله بعد اما آموزش این دستورالعمل در دستور کار تدوینگران آن قرار می‌گیرد و بر همین مبنا نشستی در مشهد مقدس به منظور تشریح بندها و مواد این آیین نامه از سوی وزارت علوم برگزارمی شود در خلال تدریس مفاد این دستورالعمل اما وجود ایرادات محتوایی فراوان در بندهای آن، با اعتراض جمعی از دبیران انضباطی دانشگاه‌های سراسر کشور همراه شد که متاسفانه به جای پاسخگویی به ابهامات و ایرادات، برخورد توهین‌آمیز مسئولان برگزارکننده را به همراه داشت!

سوالی که در این بین خودنمایی می‌کند آن است که به راستی چه ایراد و اشکالی در این دستورالعمل انضباطی وجود دارد که با واکنش‌های بسیاری مواجه شده است؟! در ادامه اما به نمونه‌هایی از این ایرادات و شائبه‌های پرشمار این دستورالعمل انضباطی اشاره خواهیم داشت:

- در تبصره بند ۱۱ این دستورالعمل آمده است: «در مورد دانشجویان دختر، در صورت قطعی شدن حکم مشتمل بر محرومیت از خوابگاه، مراتب به ولی، سرپرست یا همسر دانشجو اطلاع داده شود.»!

شایان ذکر است که تبصره مذکور، نه تنها در تعارض آشکار با تبصره ۷ از ماده ۷ آیین نامه انضباطی مصوب شورای عالی انقلاب فرهنگی است بلکه این دستورالعمل در یک تبعیض جنسیتی آشکار، فقط و فقط در مورد دختران دانشجو -و نه دانشجویان پسر!- اطلاع رسانی به سرپرست را جایز دانسته است!

- در بند ۹ از این دستورالعمل نیز می‌خوانیم: «صدور حکم انضباطی از بندهای ۹ الی ۱۸ درخصوص دانشجویانی که کلیه واحدهای درسی خود را گذرانده‌اند، موضوعیت ندارد.»!

جالب اینجاست که بخش «هـ» از ماده ۱ آیین‌نامه انضباطی مصوب شورای‌عالی انقلاب فرهنگی صراحتاً اعلام داشته است: «زمان تحصیل دانشجو، با زمان ثبت نام اولیه در دانشگاه آغاز شده و با اخذ مدرک یا گواهی موقت یا انصراف یا اخراج خاتمه یافته تلقی می‌شود.» یعنی اینکه شخص مادامی که دارای شماره دانشجویی تعریف شده در سیستم آموزش عالی است و دانشنامه خود را از دانشگاه دریافت نکرده، دانشجو محسوب شده و تابع قوانین انضباطی دانشگاه‌ها است. این درحالی است که بند فوق الذکر در تضاد کامل با آیین نامه مصوب شورای عالی انقلاب فرهنگی است!

- یکی دیگر از تناقضات محتوایی این دستورالعمل آنجایی است که اصل ۸ (اصل محرمانگی) عنوان می‌دارد: «هرگونه انتشار جریان دادرسی انتظامی از بدو تعقیب تا ختم حکم ممنوع است.» این در حالی است که همزمان، اصل ۱۴ (اصل شفافیت) عنوان می‌کند: «دانشجو باید از کلیه مراحل رسیدگی مطلع و حق دسترسی آزاد به اوراق پرونده را داشته باشد.»

حال سوال اینجاست که آیا دانشجوی متخلفی که طبق اصل شفافیت، می‌تواند در جریان جزء به جزء مراحل رسیدگی به پرونده‌اش باشد، نمی‌تواند اصل محرمانگی را نقض نموده و اطلاعات جریان دادرسی را از باب مظلوم نمایی و غوغاسالاری در اختیار رسانه‌ها قرار دهد؟!

- همچنین ماده ۶۲ این دستورالعمل تصریح می‌کند: «پس از ختم رسیدگی، صدور حکم شورا، بدون حضور دانشجو و نماینده وی، شاکی خصوصی، دبیر شورای انضباطی بدوی و سایر اشخاص، صورت می‌گیرد.»!

این ماده درحالی از صدور حکم بدون حضور دبیر شورا سخن به میان می‌آورد که اولاً؛ شأنیت دبیر شورا را در سطح دانشجو یا نماینده وی، تنزل داده است و ثانیاً؛ بر غیرقابل اعتماد بودن دبیر شورا تأکید دارد و این درحالی است که دبیر شورا، مسئولیت کلیه فرآیندهای پرونده انضباطی را عهده‌دار است و کاملاً در جریان جزئیات قرار دارد!

- در بندهای «ب» و «پ» از اصل ۱۵ دستورالعمل مذکور، موسوم به اصل عدم تجسس، آمده است: «در تحقیق از دانشجو، رعایت حریم خصوصی وی (خوابگاه و خانه‌های دانشجویی) الزامی است. همچنین دبیر شورا در خصوص تخلفات غیرمشهود و همچنین در مورد اعمال منافی عفت مجاز به تحقیق نمی‌باشد.»!

در این خصوص نیز باید گفت که با توجه به اصل عدم تجسس، دانشجوی متخلف می‌تواند به بهانه اصل ۱۵ و در مأمنی به نام خوابگاه، هر اقدام نابهنجار، غیرقانونی یا حتی منافی عفت(!) را مرتکب شود، اما احدی حق پیگیری و رسیدگی به آن را نداشته باشد!

در یک جمع‌بندی کلی می‌توان گفت که این دستورالعمل، نه تنها عادلانه نبوده و حقوق دانشجویی را تأمین و تضمین نمی‌کند بلکه از سوی دیگر زمینه را برای شانتاژهای تبلیغاتی درخصوص پرونده‌های سیاسی دانشگاه‌ها نیز فراهم می‌آورد!

سخن پایانی آنکه به نظر می‌رسد با توجه به فرارسیدن ماه‌های پایانی دولت راستگویان، دست‌اندرکاران آموزش عالی در وزارتخانه علوم در حال زمینه‌چینی آغاز سناریوهایی مشابه افسانه دروغین «۳۰۰۰ بورسیه غیرقانونی» هستند؛ نشان به آن نشان که همزمان با ابلاغ این دستورالعمل انضباطی جدید، فعالیت عناصر فتنه‌گر - همچون مراسم پاسداشت سران فتنه در دانشگاه علم و صنعت و انتشار تصویر سرکرده منافقین در ویژه‌نامه دانشگاه شریف - در دانشگاه‌ها تشدید شده است چراکه در زیر سایه چتر امن ایجاد شده توسط این آیین‌نامه انضباطی ناکارآمد، می‌توانند با آسودگی خاطر از پاسخگویی و محاکمه احتمالی شانه خالی کنند!

در نگاهی کلی می‌توان گفت که این دستورالعمل، نه تنها عادلانه نبوده و حقوق دانشجویی را تأمین و تضمین نمی‌کند بلکه از سوی دیگر زمینه را برای شانتاژهای تبلیغاتی درخصوص پرونده‌های سیاسی دانشگاه‌ها نیز فراهم می‌آورد! نشان به آن نشان که همزمان با ابلاغ این دستورالعمل انضباطی جدید، فعالیت عناصر فتنه گر - همچون مراسم پاسداشت سران فتنه در دانشگاه علم و صنعت و انتشار تصویر سرکرده منافقین در ویژه‌نامه دانشگاه شریف - در دانشگاه‌ها تشدید شده است!

درخواست از رئیس‌جمهور برای برخورد با پایان‌نامه فروشی

مهرماه و آغاز سال تحصیلی برای دانشجویان تحصیلات تکمیلی جدیدالورود از یک جهت قابل توجه است، انتخاب استاد راهنما و موضوع پایان‌نامه از مهمترین مسائلی است که هر دانشجو با توجه به ساختار آموزشی کشور، در همان ترم اول تکلیف آن را روشن کنند. مسئله‌ای که باعث شده است طی سال‌های اخیر بازار «پایان‌نامه نویسی» را داغ و داغ‌تر کند.

جمعی از اساتید، پژوهشگران و دانشجویان تحصیلات تکمیلی در نامه‌ای به رئیس‌جمهور روحانی خواستار ورود و برخورد وی با بنگاه‌های پایان‌نامه و مقاله نویسی شدند.

این دانشگاهیان در حال جمع آوری امضا از دانشجویان و اساتید برای رساندن اعتراض خود به روحانی هستند.

در بخشی از نامه این گروه از دانشجویان و استادان خطاب به حسن روحانی آمده است: در سال‌های اخیر جماعتی منفعت طلب، بازاری برای فروش پایان نامه‌های جعلی در مقاطع کارشناسی ارشد و دکتری و نیز جعل و فروش مقالات علمی دایر نموده‌اند. این جماعت که فعالیت‌های خود را به سطح شرکت، بنگاه و موسسه ارتقاء داده‌اند آزادانه در هر کوی و برزن و نیز در فضاهای مجازی بدون کوچکترین نگرانی مشغول تبلیغات، فعالیت و کسب درآمد می‌باشند. متاسفانه عدم برخورد نهادهای مسئول با ادامه فعالیت‌های ضد علمی این دلالان، این نگرانی بزرگ را برای دانشگاهیان و پژوهشگران ایجاد کرده که افتخارات جامعه علمی کشور تحت الشعاع این فعالیت‌های مخرب قرار گرفته و مایه دلسردی آن‌ها شود. از سوی دیگر ادامه این وضعیت به زودی باعث بدبینی و بی‌اعتمادی جامعه جهانی نسبت به تولیدات علمی ایرانیان خواهد شد. این در حالی است که اکثریت قاطع اساتید، پژوهشگران و دانشجویان کشور علی رغم کمبود بودجه و امکانات و فشارهای اقتصادی، با اعتقاد به اعتلای علمی کشور عزیزمان صادقانه مشغول تحقیق و پژوهش بوده و هستند.

در بخشی دیگر از این نامه نیز تصریح داشته شده است: نویسندگان این نامه، جمعی از اساتید، پژوهشگران و دانشجویان تحصیلات تکمیلی کشور هستند که به نمایندگی از جامعه علمی کشور، از جنابعالی و نیز سایر نهادهای مسئول (نظیر مجلس شورای اسلامی و وزارت علوم، تحقیقات و فناوری) موکداً انتظار دارند تا با وضع قوانین محکم بازدارنده و نیز اجرای دقیق و بدون اغماض آن‌ها زمینه برچیدن این نمادهای بی‌احترامی و توهین آشکار به جایگاه رفیع علم و دانشگاه را فراهم آورند و با کسانی که علم را به سخره گرفته و بی‌اعتبار نمودن کشور عزیزمان را هدف قرار داده‌اند با قاطعیت برخورد نمایند.

به گزارش خبرنامه دانشجویان؛ اخیرا مجله علمی ساینس در گزارش اصلی خود، پایان نامه فروشی را در ایران به عنوان یکی از تقلب‌های بزرگ علمی در جهان نامیده بود؛ در این بین گرچه به دلیل غیرقانونی بودن خرید و فروش پایان نامه‌های دانشگاهی، آمار دقیق و کاملا موثقی از تعداد خرید و فروش پایان نامه‌ها در دست نیست اما چندی پیش عضو شورای بین‌المللی فرهنگستان علوم، تخمین زده است که سالانه بین ۳۰۰۰ تا ۵۰۰۰ پایان نامه دکتری و کارشناسی ارشد در کشور خرید و فروش می‌شود و با اتکا به همین آمار گفته می‌شود احتمالا سالانه حدود ۱۰ درصد از کل پایان نامه‌های دانشگاهی کشور به روش غیرقانونی خرید و فروش می‌شود.

نکته قابل تامل در این میان، موضع گیری مسئولین آموزش عالی است که طی سال‌های گذشته همواره از برخورد با این مراکز خبر داده بودند؛ این درحالیست که معاون وزیر علوم چندی پیش عنوان کرده بود: برخورد با خرید و فروش پایان نامه کار دستگاه قضایی است نه دانشگاه‌ها!

به هر حال باید دید در این روزهایی که دانشجویان به دنبال تعیین موضوع پایان‌نامه و استاد راهنما هستند، مسئولین آموزش عالی کشور می‌توانند مقابل این بنگاه‌های «اقتصادی» ایستادگی کنند؟!

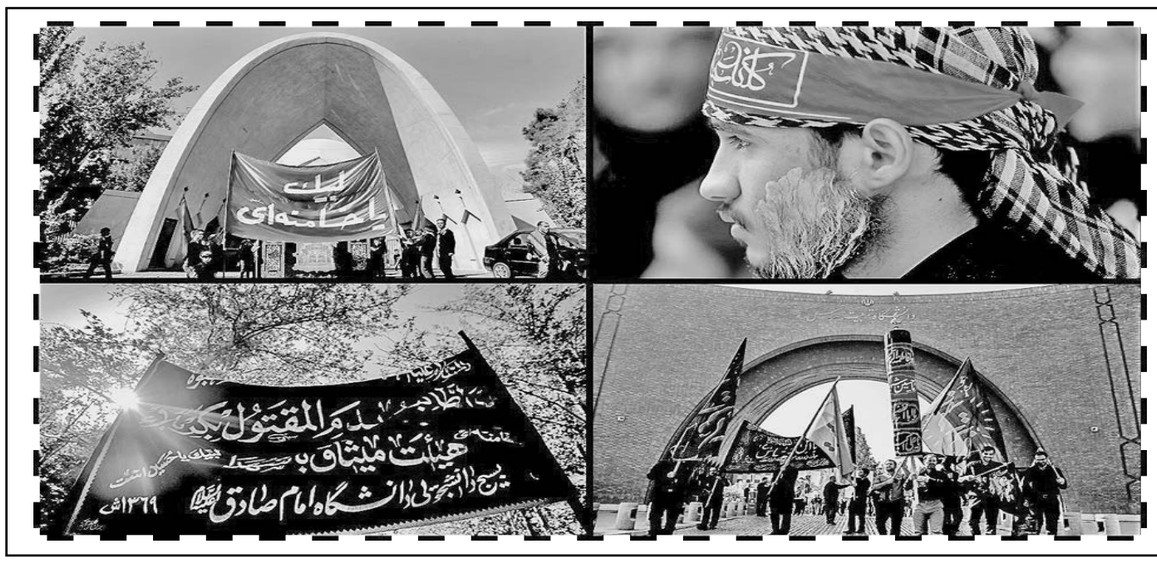

قاب دانشگاه

تصاویری از برپایی دسته‌های عزاداری و مراسم سوگواری سالار شهیدان حضرت امام حسین(ع) در دانشگاه‌های صنعتی شریف، تربیت مدرس، علم و صنعت و امام صادق(ع) با حضور پرشور دانشجویان.

دانشگاه در جبهه - ۱۵۸

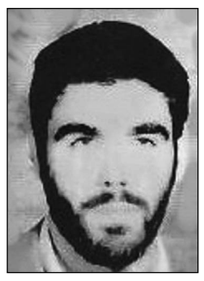

دانشجوی شهید محمد حاتمی

شهید محمد حاتمی در سال ۱۳۴۲ در شهرستان همدان به دنیا آمد. دوران ابتدایی را در منزل به کمک برادرانش به پایان رساند. مقاطع راهنمایی و دبیرستان را در زادگاهش با موفقیت گذراند و بعد از اخذ دیپلم در رشته راه و ساختمان به خدمت مقدس سربازی رفت. دو سال بعد در آزمون سراسری دانشگاه‌ها شرکت نمود و در رشته نقشه‌برداری دانشگاه تبریز پذیرفته شد .

وی در سال ۱۳۶۴ ازدواج نمود ولی ازدواج هم نتوانست او را از دفاع مقدس دور کند. او پس از ماه‌ها ایثار و فداکاری در دی ماه ۱۳۶۵ در عملیات کربلای ۵ درحالی‌که معاونت گردانی را به عهده داشت شیمیایی شد و به شهادت رسید.

در بخش‌هایی از وصیت نامه دانشجوی شهید «محمد حاتمی» می‌خوانیم:

آخر منزل من کجاست؟ که دل بر آنجا بندم وگرنه این دنیای چند روزه و این لذت‌های گذران و این عمر کوتاه لذتی ندارد. لذت ابدی آنجاست در جوار خدا. حیف نیست واقعا انسان به جوار خدا نرسد؟ حیف نیست تا بخاطر چند روز عمر بیهوده که علی(ع) آن را از آب دهان بز هم پست‌تر می‌داند دل به دنیا بندد؟ خدایا! این همه دلبستگی‌ها را که مرا از تو دور می‌کند از دلم بیرون کن. یک جمله نصیحت می‌کنم شما را. گرچه جایی که امام(ره) را داریم من چه نصیحتی به شما بکنم؟! فقط می‌گویم: ولی فقیه را تنها نگذارید که این دنیا پشیزی ارزش ندارد، چون به انسان‌های بزرگوار هم وفا نکرد.»

آمایش آموزش عالی زیر سایه سهم‌خواهی دانشگاه آزاد

آمایش از لحاظ لغوی به معنای آماده کردن، آراسته کردن و مستعد کردن است، ضمن اینکه برنامه‌ریزی کلان و توأمان منابع اقتصادی، طبیعی و انسانی را مدنظر دارد.

طرح آمایش آموزش عالی نیز مسائلی از قبیل ساماندهی وضعیت پذیرش دانشجو، نحوه تعیین ظرفیت رشته‌های دانشگاهی، تصویب رشته‌های جدید و توسعه فضای آموزشی کشور را در کنار صدور مجوز برای مقاطع مختلف تحصیلی با توجه به ظرفیت‌های منطقه‌ای، دربر می‌گیرد.

در همین راستا، برخی از سال ۸۸ این طرح را به‌عنوان یک نیاز برای کشور دیدند و اقداماتی را در این زمینه انجام دادند. با اینکه این طرح در اواخر دولت دهم یعنی سال ۹۲ به شورای انقلاب فرهنگی ارائه شد اما در این سال‌ها با بی‌توجهی مسئولان وزارت علوم روبه‌رو گشت.

نهایتاً نیز پس از کش و قوس‌های فراوان بالاخره اواخر اسفندماه ۹۴ این سند تصویب و در تیرماه سال ۹۵ برای اجرا به وزارت علوم ابلاغ شد.

اما نکته‌ای که تعجب کارشناسان مختلف را برانگیخت این بود که سند مذکور مشمول دانشگاه آزاد نمی‌شد. قابل توجه است که هنوز مدت زیادی از ماجرای رشته‌های فاقد مجوز دانشگاه آزاد نگذشته است؛ موضوعی که اولین حرکت‌های این دانشگاه برای توسعه بی‌رویه تحصیلات تکمیلی بود و واکنش‌های بسیاری را به دنبال داشت. با این‌وجود دانشگاه آزاد آمایش جداگانه و برنامه ششم مجزایی به ستاد راهبری نقشه جامع علمی کشور و شورای عالی انقلاب فرهنگی ارائه کرده است و در کمال آرامش افزایش سهم خود از تحصیلات تکمیلی را برنامه‌ریزی می‌کند.

سؤال اینجاست که وزارت علوم چگونه راضی به ارائه جداگانه سند آمایش دانشگاه آزاد شده است؟ شاید در پاسخ به این سؤال بوده است که میرزاده، رئیس دانشگاه آزاد از نظر مثبت رئیس‌جمهور برای ارائه جداگانه این سند خبر داده بود.

همچنین توجه به سند پیشنهادی آمایش این دانشگاه نکاتی به ذهن متبادر می‌کرد که در نوع خود جالب توجه بود. یکی از این نکات سهم‌خواهی ۶۰ درصدی دانشگاه آزاد از آموزش عالی کشور است.

با این‌حال پس از گمانه زنی‌های فراوان ۸ شاخص از سند آمایش دانشگاه آزاد با قید ذیل سند آمایش وزارت علوم تصویب شد. اما این مصوبات از تثبیت شدن سهم ۵۰ درصدی این دانشگاه از آموزش عالی کشور را خبر می‌دهد.

باید به این سؤال پاسخ داد که آیا تصویب سهم ۵۰ درصدی به این معناست که دانشگاه آزاد موظف است با تلاش در فضای رقابتی و با ارتقای کیفی به این سهم دست یابد؟ یا آنکه حاکمیت مکلف است سهم ۵۰ درصدی را اعطا نماید؟ اگر سایر بخش‌های نظام آموزش عالی کیفی‌تر عمل کردند و با اقبال مردم روبرو شدند، آیا باید مانع از اقبال مردم به آن‌ها و سهم گرفتن آن‌ها شد؟ به راستی تخصیص سهم عمده به دانشگاه آزاد اسلامی و متعاقب آن اعطای انحصار در بازار آموزش عالی غیر رایگان، با چه توجیهی صورت گرفته است؟

اصولاً تعیین سهم زیر بخش‌ها با سیاست‌گذار هر حوزه‌ای است. در حوزه آموزش عالی نیز به نظر می‌رسد تعیین سهم دانشگاه‌های دولتی، آزاد، پیام نور، غیرانتفاعی، شبانه و... موضوع آمایش آموزش عالی بوده و بدیهی است سیاست‌گذار آموزش عالی، در تعامل با بازیگران اصلی، سهم هر یک را تعیین نماید. در هر صورت قانون پیشنهادی برنامه ششم توسعه برای تعطیلی ۵۰ درصد واحدهای پیام نور و تعطیلی تمام واحدهای دولتی دانشگاه علمی کاربردی با سهم خواهی دانشگاه آزاد تناقضی آشکار دارد. لذا ایجاد انحصار ۵۰ درصدی برای دانشگاه آزاد (معادل با ۲ میلیون دانشجو) به هیچ عنوان توجیه‌پذیر نبوده و آسیب‌های سنگینی را در پی خواهد داشت.

علاوه بر این سهم‌خواهی متأسفانه رویکرد افزایش ظرفیت به حدی در دانشگاه آزاد غالب شده که برخی کلاس‌های این دانشگاه با ۱۲۰ نفر تشکیل می‌شود. حتی پیش از این فرهادی وزیر علوم هم دانشگاه آزاد را خیلی بی‌حد و حصر خوانده بود و در حال حاضر نیز این رویکرد دانشگاه آزاد منتقدان بسیاری دارد. چگونه است که میرزاده از اعضای ستاد راهبری نقشه جامع علمی کشور می خواهد تا از توسعه دانشگاه‌های غیرانتفاعی و بعضی دانشگاه‌های وابسته به دولت که دارای استانداردهای آموزش عالی نیستند جلوگیری کنند؛ درحالی‌که بدون لحاظ هیچ استانداردی دانشگاه آزاد حائز دریافت سهم ۵۰ درصدی از آموزش عالی می‌شود؟